

Petr Michálek: Než splatíme aparaturu, chvíli to potrvá

V dnešním vydání rubriky Focus přinášíme rozhovor s Petrem Michálkem. Tématem je club Garage, který se rychle stal (řekněme, že kontroverzním) fenoménem místní hudební scény. Interview začalo mým ukázkovým diletantským faux pas, které z důvodu poctivosti v textu ponechávám zřetelné. Ach, ta data!

Máme za sebou téměř půlroční kulturní slavnosti v klubu Garage. Předtím neviděných kapel přijelo požehnaně. Je čas bilancovat? A pakliže ano, jaký bude výstup takové bilance?

Zahájili jsme 24. října koncertem skupiny Apatheia a Baf. Takže jsou to tři měsíce. Mezi svátky jsme bilancovali. Výstupy byly jasné: 1.) chceme pokračovat, 2.) chceme větší průměrnou návštěvnost, než je dosažených sto, 3.) chceme za každou cenu kvalitu, byť i třeba za cenu menší kvantity

Poznamenala vás za dosaavadní dobu provozu klubu nějaká zkušenost natolik, že jste si řekli: „Tak takhle tedy ne“? Vyskytla se podstatnější chyba, z níž jste se poučili?

Hip hop koncert byl moc fajn, ale po zkušenosti s tímto koncertem jsme zpřísnilí provoz v zákulisí.

Garage obzvláště v prosinci udivovala hustou periodicitou koncertů. Do té doby nebylo zvyklé, aby se v Děčíně (téměř) každý týden konala nějaká větší hudební akce. Neplá-

nujete zvolnit tempo, nepořádat akce tak často? Má obava je ta, aby se příliš rychle nevyčerpal váš organizační potenciál.

Pablo Picasso jednou řekl: „Nebojte se dokonalosti, stejně jí nikdy nedosáhnete.“ O potenciál bych se nebál. Spíš se opravdu chceme soustředit na kvalitu.

Zajímá mě, jak je vlastně provoz Garage financován. Řekněme, že děláte koncert Sunshine ve zmíněném klubu - jak taková věc probíhá krok po kroku a kdo to komu platí?

Manažer klubu, Jakub Bureš, má v dramaturgii hodně volnou ruku. Navrhne tedy program a výsledky svého tvrdého jednání ohledně honorářů, neb jsme malý a začínající klub. Když to schválím já i nájemce baru v kině, Pavel Fišer, který se na nákladech z poloviny podílí, zbývá už jen podepsat smlouvu. Vstupné jde divadlu, výtoč baru. Je to přehledné a nic netajíme.

Kolik lidí celá věc Garage zaměstnává? Kolik to stojí daňověho poplatníka?

Nikdo v souvislosti s Garage není zaměstnán v klasickém slova smyslu. Bureš má procento ze zisku, aby byl motivovaný, výběr vstupného je brigáda, zvukař faktura, bar je v nájmu, já to dělám jaksi navíc - jako mnoho věcí.

Jak si stojí tato kulturní instituce z hlediska finanční nezávislosti? Vydělá si na sebe? Víme, že Městské divadlo je na tom z republikového hlediska velice dobře.

Divadlo má soběstačnost přes 40 %, což je skutečně nádherná. Hudební club Garage je sám o sobě k dnešnímu dni v plusu. Ale než z toho plusu splatíme nákup aparatury, ještě to potrvá.

Kdo vytváří grafiku pro program klubu (myšleno plakáty a poutače)? Plakáty vykazují často vysoké kvalitativní rozdíly, je to tak jisté i s náklady na propagaci. Fungujete podle klíče „čím dražší kapela, tím větší náklady na propagaci“? Hledáte přijatelný kompromis mezi

Petr Michálek

kvalitou propagace a její cenou, nebo je prioritou minimalizace nákladů?

Od prosince máme nového grafika. Překopáváme veškeré grafické výstupy. Takže Garage teď v tomto smyslu trochu skáče od čerta k ďáblu, ale aspoň je to pestré. Brzy se Zbyněk Andráš (nový grafik divadla) podívá i na ni.

Existuje nějaká možnost spojit síly přímo s kinem Sněžník, pod nímž kulturní program klubu funguje? Myslím to takto: mám svou oblíbenou kapelu, kterou bych rád pozval, a mám zájem, aby hrála v Garáži, nicméně sám nemám dostatek peněz. Mohu se v tom případě na vás obrátit?

Jednoznačně. Stačí napsat tip Jakubovi, mail má na webu kina. Ale myslíme i dál. Garage vznikla proto, aby divadlo mohlo rozšířit svou nabídku. A podpořit místní hudebníky. V únoru už máme jeden nájem. Chystá se další. Podmínky jsou velmi vstřícné. Stačí 2 500 Kč a máte zvukaře, prostor i aparaturu.

Kdybych měl pojmenovat kritiku, kterou slyším, na adresu Garage nejčastěji, bude to pomalost obsluhy. Já sám jsem stejného názoru. Obrátil se na vás už někdo s touto výtkou? Je vůbec ve vašich silách nalézt řešení v této věci?

Každý problém má řešení. Podstatné je si ho přiznat. A při-

tom rozlišit opilecké emoce a skutečnou chybu. Udělali jsme to. Pavel Fišer je zkušený barman. V rámci možností, které mu kinokavárenský bar umožňuje, přijal několik opatření, která vše výrazně urychlila. Na posledním koncertu Psích vojáků to bylo zřetelně vidět.

Myslíte si, že je vaše organizační pozice v něčem jednodušší, nebo naopak složitější, než je tomu u ostatních místních pořadatelů?

Je to úplně stejné. Získat kvalitu za co nejnižší cenu, oslovit co nejvíce lidí a mít tak co největší výdělek. Jakmile spravuje veřejné peníze, ať už na městě, či v příspěvkové organizaci, máš dvě možnosti: 1.) brát dotaci jako jisté peníze, utrácet, a když dojdou zdroje, požádat o další, 2.) nebo naopak: právě proto, že jsou to veřejné zdroje, utratit jich s co největším efektem, a získat co nejméně, což ovšem znamená nesedět na zadku a pracovat. Patřím do druhé skupiny.

Pro koho je a pro koho není klub Garage?

Dopoledne pro děti, kterým zde na přání promítáme pohádky. Odpoledne pro rodiny s dětmi. Večer třeba pro milovníky hororů či internetu. Hudební club Garage je pro všechny, kdo mají rádi dobrou hudbu. Tím je řečeno vše.

Radek Hendrych

